

Baka István

Alászállás a moszkvai metróba

(Sztyepan Pehotnij versesfüzetéből)

*Van mozgás még hisz a metró szalad
Az állomások bugyraí között
Mint pokolbéli Möbius-szalag
Sínpár kering föld mélyén föld fölött
S fortélyos belső végtelenbe zárva
Nem futhat máshová csak önmagába*

*Van haladás hisz itt a föld alatt
A mozgólépcső mint Kharübdisz nyelve
Lökődik egyre és ki ráragad
Bendőbe süllyed majd sötét belekbe
De már elébb márványfoggal darálja
A csarnok mérges nyálu Szküllá-szája*

*Hadész e hely a kárhozott hadat
Trolibuszok Kharón sajkái hozzák
Az ötkopejkás obulusokat
Automaták nyelik le és beosztják
Hány lélek juthat egyszerre a mélybe
Minósz s Rhadamantüsz ítéletére*

*Mint Orpheusz poklokban is leszálva
Kereslek drága Mása tégedet
Eurüdkémet kit a vodka lángja
S a reménytelenség elégetett
S mert érmém nem maradt élém lökődnek
Acélkarokkal alvilági szörnyek*

*Kit lágyíthatnék meg dalommal én
Talán az ellenőrnő-Kerberoszt
Ki öklét rázza és üvölt felém
S ígér milíciát és Tartaroszt
Nem inkább vissza föl a napvilágra
Bakkhánsnök verutmámoros karába*

*Fönn dermedt minden bárha zúg a mély
A GUM s a Mauzóleum alatt
Van haladás van mozgás még s esély
Míg jár alatt a kék metróvonalat
S fényszóró-szájjal éjszakát zabálva
Végül magát a földfelszínre rágja*